

Loven indeholder ligesom den forrige kornlov en bestemmelse i § 1 om, at landbrugsministeren med tilslutning af rigsdagens finansudvalg kunne undlade at sætte reglerne om kornaflevering i kraft, såfremt prisniveauet for importeret korn inden 25. juli og forsyningsudsigterne samt valutaisituationen talte derfor. Dette fik dog ingen praktisk betydning.

I § 2 har man forhøjet det kvantum korn, som den, der anmelder ikke at kunne opfylde sin afleveringspligt efter § 1, har ret til at tilbageholde til fodring af arbejdsheste, fra 1 300 kg til 1 500 kg pr. hest.

I § 3 er indført den nye bestemmelse, at *kapitelstaksterne* for høståret 1952—53 — forudsat at der gælder afleveringspligt — højst kan sættes til kornlovens afleveringspris, for byg og havres vedkommende dog med et tillæg på 10 pct. Herved har man villet undgå en gentagelse af det uheldige forhold i 1951—52, at kapitelstaksterne for byg blev fastsat højst uens fra amt til amt, fordi der herskede forskellige opfattelser hos kapitels-takstnævne om, hvilken indflydelse kornudskrivningen til bestemte priser burde have på kapitelstaksterne.

Afleveringspriserne var af landbrugsministeren foreslået fastsat til 54 kr. for rug og hvede mod 50 kr. i det foregående år, 47 kr. (tidligere 45 kr.) for byg, 43 kr. (tidligere 45 kr.) for havre og 45 kr. (uforandret) for blandsæd. Under sagens behandling i folketinget nedsattes prisen på rug og hvede imidlertid fra 54 til 52 kr. I § 4, hvor bestemmelserne herom findes, har man tillige — i overensstemmelse med, hvad landbrugsministeren havde foreslået — forhøjet reguleringsbeløbet for hvert pund hollandsk vægt fra 15 øre til 30 øre pr. 100 kg, dog således at der højst kan ydes et pristillæg på 90 øre pr. 100 kg. Om fradrag for fugt bliver der ikke mere tale, da loven bemyndiger ministeren til *af statskassen at udrede eventuelle udgifter ved nødvendig tørring af brødkorn.*

Da der fra landbrugets side er blevet lagt megen vægt på, at de landmænd, der har afleveringspligt, kan komme af med deres korn, når det passer bedst i bedriften, har man i § 5 indføjet en bemyndigelse for ministeren til midlertidigt at *lade staten finansiere oplagring af brødkorn.*